

TABLICA UPAMIĘTNIAJĄCA KS. JÓZEFA KUBISA

Sześć świątyń w Opolu i wokół miasta; trzy szpitale oraz dom starców ze szpitalem dla chorych umysłowo dla dzieci i dorosłych – aż tyle obiektów sakralnych i placówek zbudował w ciągu blisko trzech dekad pełnienia posługi proboszcza parafii katedralnej ks. prałat Józef Kubis. Jemu właśnie poświęcona jest tablica, przed którą teraz stoicie.

Ksiądz Kubis urodził się w 1874 roku w Proszowie, koło położonego na Opolszczyźnie Namysłowa. Studiował we Fryburgu i Wrocławiu. Proboszczem w opolskiej świątyni był od 1917 do 1945 roku. Gdy ks. Kubis trafił do Opola parafia pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego obejmowała tereny 15 okolicznych wsi. W sumie liczyła około 37 tysięcy wiernych. Nic więc dziwnego, że władze kościelne podjęły decyzję o budowie kolejnych świątyń. A zadanie to powierzyły właśnie księdzu Kubisowi, który okazał się wspaniałym organizatorem i wykonawcą powierzonych mu zadań.

Ksiądz Kubis budował kolejno kościoły w Luboszycach; na obecnym pl. Mickiewicza w Opolu; w dzisiejszej dzielnicy Opola – Szczepanowicach; w podopolskich Sławicach; w Gosławicach i na Półwsi. Rozbudował też kościół św. Sebastiana w Opolu. Z jego inicjatywy, i przy jego wsparciu, jezuici zbudowali również swój kościół pod wezwaniem Serca Pana Jezusa.

Ks. Kubis wykazywał się przy tym wielką przedsiębiorczością! By wszystkie te inwestycje przeprowadzić i sfinansować angażował w prace swoich parafian oraz rozprawdzał cegielki w postaci kartek pocztowych albo gipsowych odlewów. Zdobył też rekompensatę od ówczesnych władz państwowych za przekazany ewangelikom w 1820 roku obecny opolski kościół oo. Franciszkanów.

Ksiądz Józef Kubis stał też na czele Fundacji św. Wojciecha, której podlegał szpital miejski, mieszczącym się wówczas w obecnych murach Collegium Maius i Collegium Minus Uniwersytetu Opolskiego. Dzięki jego zabiegom szpital ten rozbudowano. Potem wielki budowniczy opolskich kościołów podjął się jeszcze budowy nowego szpitala z oddziałami chirurgicznymi, gdzie dziś mieści się Szpital Wojewódzki przy ulicy Katowickiej. Fundacja, którą kierował, odkupiła także i wyremontowała stary zamek w podopolskim Prószkowie. Powstały w nim dom starców dla pracowników szpitala i sióstr franciszek oraz zakład św. Józefa ze szpitalem dla chorych umysłowo dzieci i dorosłych. Ksiądz Kubis przeznaczył na ten cel wszystkie swoje oszczędności.

W samej katedrze zaś za jego czasów wybudowane zostały organy. Zmieniono też dawny marmurowy ołtarz, dedykowany Matce Bożej Opolskiej, na nowy, neobarokowy, który w 1927 roku sprowadzono z Jeleniej Góry. Dzięki staraniom księdza Kubisa słynący z łask obraz został też odrestaurowany. Proboszcz kolegiaty - w obawie przed zniszczeniami wojennymi - podmienił w 1944 roku oryginalny obraz Matki Bożej Opolskiej na zamówioną przez siebie wcześniej kopię. Oryginał był przechowywany w Prószkowie.

Prałatem mianował księdza Kubisa papież Pius XI, który w 1920 roku, jeszcze jako arcybiskup Achilles Ratti, nuncjusz apostolski, był gościem w Opolu. Przyszły papież mieszkał właśnie tu, na plebanii, w parafii Podwyższenia Krzyża Świętego, gdy pełnił funkcję Wysokiego Komisarza Kościelnego dla obszarów plebiscytowych Górnego Śląska oraz Prus Wschodnich. W 1930 r. ks. Kubis uczcił jego pobyt w Opolu tablicą pamiątkową, która została zawieszona na ścianie plebanii.

Prałat Kubis zmarł na skutek choroby 6 maja 1945 roku w Prószkowie, gdzie został pochowany. Bez wątpienia jako wybitny duszpasterz na trwałe zapisał się w historii miasta i diecezji.